

Gorzów Wlkp., dnia 11 stycznia 2012r.

**Rada Gminy
Lipinki Łużyckie**

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) stwierdzam nieważność uchwały Nr IX/75/11 Rady Gminy Lipinki Łużyckie z dnia 30 listopada 2011r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu umarzania, odraczania spłaty lub rozkładania na raty należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, przypadających Gminie Lipinki Łużyckie i jej jednostkom podległym, do których nie stosuje się ustawy Ordynacja podatkowa w następującym zakresie:

- § 3 ust. 1 od zapisu: „, w szczególności” do końca zapisów ust.1”,
- § 8 ust. 5.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 30 listopada 2011r. Rada Gminy Lipinki Łużyckie podjęła uchwałę w sprawie szczegółowych zasad i trybu umarzania, odraczania spłaty lub rozkładania na raty należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, przypadających Gminie Lipinki Łużyckie i jej jednostkom podległym, do których nie stosuje się ustawy Ordynacja podatkowa. Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 12 grudnia 2011r. za pośrednictwem Regionalnej Izby Obrachunkowej w Zielonej Górze.

Przeprowadzona przez organ nadzoru ocena prawna powyższej uchwały prowadzi do wniosku, iż akt ten w ww. zakresie jest sprzeczny z prawem tj. art. 59 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 z późn.) oraz art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007r. Nr 59, poz. 404 ze zm.).

Decydujące znaczenie dla oceny legalności przedmiotowej uchwały ma ustalenie jej charakteru prawnego. Uchwały określające zasady i tryb umarzania należności o charakterze cywilnoprawnym oraz udzielania innych ulg w ich spłacie są prawem powszechnie obowiązującym na terenie danej jednostki samorządu terytorialnego. Zawierają one normy o charakterze generalnym i abstrakcyjnym, a ich adresatem jest bliżej nieokreślony krąg podmiotów. Nie budzi zatem wątpliwości, iż uchwały te stanowią akty prawa miejscowego w rozumieniu art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Uznanie, iż przedmiotowe uchwały należą do aktów prawa miejscowego pociąga z kolei za sobą określone konsekwencje odnośnie treści tych aktów.

W doktrynie i orzecznictwie panuje zgodność stanowisk co do nakazu ścisłej wykładni prawotwórczych norm kompetencyjnych, zakazu stosowania wykładni rozszerzającej oraz zakazu stosowania analogii. Organ jednostki samorządu terytorialnego wykonujący kompetencję prawotwórczą zawartą w upoważnieniu ustawowym jest zobowiązany działać ściśle wedle tego upoważnienia. Nie jest uprawniony ani do regulowania tego co zostało już ustawowo uregulowane, ani też do wychodzenia poza zakres upoważnienia ustawowego.

Przywołany w podstawie prawnej uchwały art. 59 ust. 2 i 3 ustawy o finansach publicznych w sposób precyzyjny wyznacza granice prawotwórczych kompetencji rady gminy, stanowiąc, iż organ ten:

- 1) określa szczegółowe zasady, sposób i tryb udzielania ulg, o których mowa w ust. 1,
- 2) wskazuje organ lub osobę uprawnione do udzielania wymienionych ulg,
- 3) określa warunki dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną,
- 4) może postanowić o stosowaniu z urzędu wskazanych ulg, w przypadku wystąpienia okoliczności wymienionych w art. 56 ust. 1 ustawy.

W świetle powyższego zastrzeżenia budżą regulacje zawarte w § 3 ust. 1 uchwały, w których Rada określiła przykładowe przesłanki, których spełnienie uprawnia właściwy organ do umarzania należności cywilnoprawnych na wniosek dłużnika.

Regulując przedmiotowe kwestie Rada przekroczyła zakres przyznanego jej upoważnienia ustawowego do stanowienia aktów prawa miejscowego. Kompetencja prawotwórcza rady gminy w kwestii umarzania należności cywilnoprawnych oraz odraczania ich spłaty lub rozkładania na raty ogranicza się do ustalenia zasad, sposobu i trybu postępowania przy załatwianiu spraw związanych z udzieleniem przedmiotowych ulg.

Przesłanki, których zaistnienie umożliwia organowi wskazanemu w uchwale rady gminy udzielenie ulgi w spłacie należności cywilnoprawnych zostały określone w ustawie o finansach publicznych. Zgodnie z wolą ustawodawcy (art. 59 ust. 1) należności pieniężne mające charakter cywilnoprawny mogą być umarzane, a ich spłata odraczana lub rozkładana na raty, jeżeli zachodzi jedna z ustawowych przesłanek określonych jako ważny interes dłużnika lub interes publiczny. Ocena, czy w danym przypadku mamy do czynienia z ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym należy wyłącznie do wskazanego w uchwale organu, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego. Rada gminy nie jest uprawniona do określania okoliczności - nawet przykładowych - uzasadniających dokonanie przez właściwy organ oceny, czy zachodzą ustawowe przesłanki udzielania ulg.

Zasadne jest zatem stanowisko, iż Rada Gminy w Lipinkach Łużyckich określając przykładowe przesłanki umorzenia należności cywilnoprawnych wkroczyła poza zakres przyznanego jej upoważnienia ustawowego.

Następnie zakwestionować należało również postanowienia § 8 ust.5 uchwały. Stosownie do zapisów art. 7 ust. 3 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej projekt programu pomocowego przewidujący udzielanie pomocy de minimis podlega wyłącznie zgłoszeniu Prezesowi Urzędu, który w terminie 14 dni może przedstawić zastrzeżenia dotyczące przejrzystości zasad udzielania pomocy.

Przedmiotowa uchwała w § 8 ust. 5 przewiduje udzielenie pomocy de minimis. Tym samym jej projekt w ww. części powinien zostać zgłoszony do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który w ustawowym terminie może skorzystać z uprawnienia do przedstawienia zastrzeżeń dotyczących przejrzystości zasad udzielania pomocy.

W toku prowadzonego postępowania nadzorczego organ nadzoru ustalił, iż projekt ww. uchwały nie został zgłoszony do właściwego organu.

Zdaniem organu nadzoru niezachowanie przed podjęciem przez Radę Gminy przedmiotowego aktu procedury określonej w art. 7 ust. 3 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej rażąco narusza prawo i skutkuje nieważnością przyjętych przez Radę w § 8 ust. 5 regulacji.

Mając na względzie powyższe, orzeczono jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od doręczenia rozstrzygnięcia, za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Z up. WOJEWODY ŁÓDZKIEGO
Teresa Kaczmarek
Dyrektor
Wydziału Nadzoru i Kontroli

Otrzymują:

1. adresat,
2. aa.

10.01.2012
11:11